

عنوان مقاله:

کانی شناسی و بررسی روابط پاراژنتیکی اسکارن بوئین میاندشت، پهنه سندنجان - سیرجان

محل انتشار:

مجله علوم زمین خوارزمی، دوره 4، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

asra yosefi - دانشگاه هرمزگان، دانشکده علوم

mohammad Ali Mackizadeh - دانشگاه اصفهان، دانشکده علوم پایه، گروه زمین شناسی

Farimah Ayati - دانشگاه پیام نور، گروه زمین شناسی

خلاصه مقاله:

منطقه بررسی شده در شمال غرب استان اصفهان در ۲۵ کیلومتری شمال غرب شهرستان داران قرار گرفته است. ترکیب سنگ شناختی توده نفوذی منطقه شامل گرانیت و گرانودیوریت و سری ماگمایی آن ها از نوع کالک آلکان و محیط ژئوتکتونیک آن ها قوس آتشفشانی است. گرانیت های منطقه با توجه به ویژگی های ژئوشیمیایی دارای ویژگی گرانیت های نوع I است. این توده گرانیتوئیدی، پی سنگ دگرگونی به سن پالئوزوئیک (?) را قطع کرده و منجر به تشکیل مرمر - اسکارن و هورنفلس با رخداد محدود در منطقه شده است. براساس پژوهش های صحرایی و پتروگرافی، دو مرحله اصلی اسکارنی شدن (پیش رونده و پس رونده) در منطقه بررسی شده شناسایی شده است. مرحله پیش رونده با تشکیل مجموعه کانیاپی بدون آب (گارنت، کلینوپیروکسن و ولاستونیت) مشخص می شود. در مرحله پس رونده سیلیکات های بدون آب، به مجموعه ای از کانی های سیلیکاتی کلسیمی آبدار (اپیدوت، ترمولیت - اکتینولیت، وزووانیت) تبدیل شده و در نهایت با افزایش CO₂ محیط واکنش های کربناته شدن مجدد صورت گرفته و سبب تبلور و جانشینی دوباره کلسیت شده است. نتایج تجزیه های ژئوشیمیایی و مقایسه الگوی عناصر اصلی گرانیتوئیدهای منطقه با سایر گرانیتوئیدهای اسکارنی شناخته شده دنیا، نشان از انطباق این مجموعه با گرانیتوئیدهای مرتبط با اسکارن های تنگستن، مولیبدن و قلع دارد.

کلمات کلیدی:

Intrusive rocks, Skarn, Buin Miandasht, Sanandaj - Sirjan Zone, توده نفوذی، اسکارن، بوئین میاندشت، زون سندنجان - سیرجان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1865187>

